

РЕШЕНИЕ

№ 2646

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 26.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **1562** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба на „О. Ф. Т. Л.“ Г. – Германия, подадена чрез адв. Г., срещу Решение № Р. 3000-159/24.01.2022г./32- на директора на Териториална дирекция „Митница“ П..

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като са налице основания за отмяната му предвидени в чл. 146, т.3, т.4 и т.5 АПК. Сочи, че административният акт е издаден при неправилно възприета фактическа обстановка. Развива доводи, че дружеството е представило всички необходими доказателства за определяне на митническата стойност на процесните стоки – документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на стоките, което е и договорната стойност на същите, съобразно чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. Според оспорвания разпоредбата на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. Излагат се аргументи, че митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между „О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния клиент на стоките – международна верига „LIDL“, които са свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Така, от реализацията на стоки от вида на процесните (домати) за едномесечен период дружеството реализира положителен финансов резултат (печалба), независимо от единичните доставки,

реализирани на цена по-ниска от митническата им стойност. Претендира се отмяна на оспорения митнически акт и присъждане на разноски по делото. Ангажира писмени доказателства. Адвокатът - пълномощник представя писмени бележки.

Ответникът – директор на ТД Митница - П., чрез юрк. К., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Ангажира писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, Трето отделение, 44 състав, след като обсъди писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, от фактическа страна, приема за установено:

Между страните не се спори, че „О. Ф. Т. Л.“ Г. - Германия, през 2021 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 28.02.2021 г. дружеството – жалбоподател в качеството си на вносител подава в МБ С. митническата декларация с MRN 21BG003010024476R0, с която декларира под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление стоки с произход Р Турция, в това число стока № 2/2 - пресни домати тип кръгъл, червен, с нето тегло 2880 кг., 480 кутии. За стока № 2/2 - пресни домати тип кръгъл, червен, е декларирана митническа стойност в размер на 4463,37 лв., преизчислена в € /100 кг. на 79,24 € /100 кг.

Определената от Европейската комисия за дата 28.02.2021 г. стандартна вносна стойност /С./ за домати с произход от Р Турция е 69,90 € /100 кг.

Тъй като декларираната митническа стойност е с повече от 8% от определената стандартна вносна стойност, на основание чл. 75, пар. 2 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 вносителът е представил обезпечение, в размер на 1295,52 лв., представляващ размер на митото, което той би платил при определената за деня С..

С писмо рег. № 32-68255 от 28.02.2021 г. вносителът е уведомен, че на основание чл. 75, пар. 5, ал. 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по - късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 21BG003010024476R0 от 28.02.2021 г., е необходимо да представи доказателства, че стоката - пресни домати тип кръгъл, червен - е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

В изпълнение на дадените от митническите органи указания на 29.03.2021 г. дружеството - жалбоподател, посредством пълномощника си „Ренус България“ ООД, представя доказателства на каква цена е пласирана стоката от тази партида (л. 60-80 по делото). Цялото внесено количество от партидата пресни домати, тип кръгъл, червен с нето тегло 2880 кг. е продадено на цена от 88,00 € /100 кг.

Впоследствие на 16.06.2021 г., с молба с вх. № 32-190679, "Ренус България" ООД представя в МБ С. допълнителни документи за стоката - пресни зеленчуци, включително за тази с № 2/2 - пресни домати, тип кръгъл, червен по митническа декларация е М. 21BG003010024476R0 от 28.02.2021 г., а именно: справки декларации за ДДС за данъчните периоди януари, февруари, март и април 2021 г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчните периоди януари, февруари, март и април 2021 г. с приложени към тях

дневници за покупки и продажби, уведомления за приемане на постъпилите данни от СД за ДДС, подадени VIES декларации за осъществени ВОД за данъчни периоди м.01, м.02, м.03 и м.04.2021 г. (л. 81-91).

Сравнени с разходите за придобиване на стоката - 102,02 €/100 кг., включващи освен фактурираната цена и декларираните разходи за транспорт, митническо представителство, такси за здравен контрол и представителство пред БАБХ, митническите органи констатирали, че продажната цена на цялото количество пресни домати тип кръгъл, червен в размер на 88,00 €/100 кг. е по-ниска от цената на придобиване на тази стока, поради което приемат, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и внесения депозит в размер на 1295,52 лв. следва да се задържи за заплащане на вносни мита, на основание чл. 75, пар. 5, ал. 3 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-254047 от 09.08.2021 г. немското дружество е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД „Митница“ П., с което за стока № 2/2 - пресни домати, тип кръгъл, червен по МД с MRN 21BG003010024476R0 от 28.02.2021 г. ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, пар. 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията и предоставеното обезпечение в размер на 1295.52 лв. ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. Писмото е връчено лично на представител на дружеството на 09.08.2021 г., видно от направеното на последната страница ръкописно отбелязване (л. 20).

С молба от 08.09.2021 г., в определения срок дружеството посредством пълномощника „РЕНУС БЪЛГАРИЯ“ ООД е депозирало възражения срещу предстоящото издаване на решение на митническия орган. Конкретно, след извършен анализ на разпоредбата на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, както и на чл. 75, ал.5, изр.3-то от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 е посочено, че в хода на проверката са представени всички изискани и необходими документи, доказващи реалността на осъществената доставка и на декларираната договорна стойност на стоките. Изтъкнато е, че представените доказателства несъмнено потвърждават достоверността и реалността на декларираната митническа стойност на стоката при вноса. Изложено е подробно обяснение за продажбата на загуба с обстоятелството, че немското дружество OGL F. T. Lebensmittelvertrieb G. било обвързано с дългосрочни търговски отношения с клиента си - търговската верига Л. за целогодишна доставка на пресни плодове и зеленчуци. В заключение е обърнато внимание, че в случая стандартната вносна стойност на внесените по митническата декларация пресни домати била далеч по-ниска от продажната цена на стоката след вноса, което означавало, че вносното мито не би се дължало, поради което и фискалният интерес на ЕС няма как да бъде ощетен.

След разглеждане на всички обстоятелства и съвкупна преценка на събраните в хода на проверката доказателства административният орган - директорът на ТД Митница П. е приел за неоснователни изложените в молбата от 08.09.2021 г. възражения и е издал процесното решение № Р. 3000-159/24.01.2022г./32-. С решението е разпоредил за стока № 2/2 - пресни домати тип кръгъл, червен от митническата декларация MRN 21BG003010024476R0 от 28.02.2021 г. да се направят съответни вписвания в клетка 1/10 (Режим) и да се коригират данните в група 4 по следния

начин: клетка 4/6 (Дължим размер на вносното мито - А01): да се чете 1678,55 лв.; клетка ЕД 4/5 (ставка мито): да се чете 58,2828; клетка ЕД 4/4 (Данъчна основа - В00): вместо 5746,62 лв. да се чете 6516,10 лв.; клетка ЕД 4/6 (Дължим размер на ДДС - В00): вместо 1149,32 лева да се чете 1303,22 лв. Разпоредено е също новоопределеното задължение вносно мито (А01) – 1295,52 лв. и ДДС /В00/ - 153,90 лв. да бъде взето под отчет.

С решението е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на внесеният обезпечение в размер на 1295,52 лв. и същото е задържано като плащане за вносно мито на основание чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение. Приети са доказателства, допълнително представени от страните.

Допуснатата е съдебно-икономическа експертиза /СИЕ/, по която е изготвено заключение от вещото лице Л. Й.. След анализ на наличните по делото писмени доказателства в.л. е направило заключение, че цената, която е договорена и платена от „О. Ф. Т. Л.“ Г. за закупуване на процесната стока от Турция е 1 987,20 евро или 69,00 евро за 100 кг., като за всички стоки по процесната фактура, е заплатена сумата от 10 149, 20 евро при условия на доставка EXW А..

Въз основа на писмените доказателства по делото е формирано заключение, че стопанските операции по доставката на процесната стока, както и последващата продажба, са отразени в Главна книга и в дневници за покупките и продажбите и данните са регистрирани коректно и редовно.

При тези факти експертът е стигнал до извод, че е налице съответствие на цената на процесната стока на стойностите посочени в документите приложени към молбата за възстановяване на депозита.

Прието е заключение, че в случая са налице условията по чл. 70 от Регламент (ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза за определяне на митническата стойност на база договорната стойност на стоките.

По втори въпрос е прието заключение, че договорната стойност на стоките не надвишава съществено (с повече от 50% стандартната вносна стойност определена от Европейската комисия за датата на вноса 28.02.2021г.). Експертът конкретно посочва, че към датата на регистриране на процесната митническа декларация 28.02.2021 г. стандартната вносна ставка, определена от ЕК за домати с произход от Турция, е 69,90 €/100 кг, която увеличена с 50 на сто, формира сума от 104,85 €/100 кг. Данните във фактурата показват, че договорената цена с турския доставчик за процесната стока, е 69,00 €/100 кг, или по-малко от 104,85 €/100 кг, което е увеличената с 50 на сто стандартната вносна стойност, определена от ЕК към датата на регистриране на процесната митническа декларация 28.02.2021г. за домати с произход от Турция.

Съдът кредитира заключението на експертизата като обосновано предвид това, че вещото лице е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства, компетентно изготвено и обективно с оглед липсата на данни за заинтересованост на вещото лице от изхода на спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Страните не спорят относно фактите. Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесения от него гаранция

съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Правната уредба на вноса на плодове и зеленчуци се подчинява на специални митнически правила, доколкото чл.1, пар.1, ал.2 от Митническият кодекс на Съюза предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците чл.181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен „входна цена“, който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С чл.181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание чл. 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, чл.74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Нормата на чл.75 от Делегиран регламент 2017/891 урежда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно чл. 75, пар. 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в чл. 70 от Митническият кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на чл. 181, пар. 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 1 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Митническият кодекс на Съюза, или да определи митническата стойност, посочена в чл.74, пар. 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 2 и 3 от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В случая не е спорно, че вносителят „О. Ф. Т. Л.“ Г. е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 1, 3 и 4 от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия,

потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническият кодекс на Съюза.

По спорния по делото въпрос относно доказателствата, които трябва да се представят от вносителя е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело C-770/21 на Съда на Европейския съюз. Това решение е по преюдициално запитване, отнасящо се до тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По силата на чл.633 от Гражданско-процесуалния кодекс (ГПК), вр. чл.144 АПК, решението на СЕС е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на СЕС по дело C-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от М.. Продажба на внасяната партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от М., но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т.83/. На първо място, в съответствие с чл.75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата, но и всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внасяната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т.84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внасяната партида /т.85/.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението на СЕС по дело C-770/21, член 75,

параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

Следователно предпоставките, обуславящи изключване на декларираната митническа стойност, са три: същата да е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса на стоката, определена от Европейската комисия; партидата да е продадена на загуба, което не е рентабилна търговска практика и икономическият оператор да не е представил необходимите документи, доказващи реалността на търговските операции и достоверността на декларираната стойност. Според разясненията, дадени в т. 90 от решението на СЕС, разлика в цените с повече от 50% като констатираната в случая по главното производство между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при внос е достатъчна, за да породи съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност /така и Решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004, Н., С-291/15, т. 38 и 39/. Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажба на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

В разглеждания случай е видно, че разликата в цените по декларираната митническа стойност на стоката 79,24 евро/100 кг. и по определената от ЕК стандартна вносна стойност за домати с произход Турция /69,90 евро/100 кг./ към датата на вноса 28.02.2021 г., не надхвърля с повече от 50 % определената стандартна вносна стойност на процесната стока, определена от ЕК. Това се потвърждава и от заключението на вещото лице. Не е налице първото кумулативно условие съгласно задължителното тълкуване, дадено с т. 3 от Решението на СЕС по дело С – 770/2021 г. по приложимост на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891. Респективно, това означава, че митническите органи са използвали единствено и само довода за липса на печалба, което според СЕС не е достатъчно основание за оспорване на цената. В този смисъл не следва да се обсъждат останалите условия – дали партидата е продадена на загуба на митническата територия на ЕС и съответно, дали са налице документи, представени от вносителя, доказващи, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност.

В този смисъл е и практиката на ВАС, обективизирана в Решение № 323/11.01.2024 г. по адм. д. № 11038/2021 г.; Решение № 309/11.01.2024 г. по адм. д. № 10583/2021 г.; Решение № 2685/06.03.2024 г. по адм. д. № 8444/2021

г.; Решение № 12254/11.12.2023 г. по адм. д. № 7098/2022 г.; Решение № 12050/06.12.2023 г. по адм. д. № 2586/2023 г.; Решение № 11610/27.11.2023 г. по адм. д. № 1948/2022 г.; Решение № 1438/07.02.2024 г. по адм. д. № 9380/2021 г.; Решение № 12060/06.12.2023 г. по адм. д. № 1151/2022 г.

С оглед изложеното, жалбата се явява основателна, а оспореният акт - незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 828 лева, съгласно представен списък по чл. 80 ГПК /л. 225/ и доказателства за реалното им заплащане /л. 226-234/ .

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен съд София - град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Р. 3000-159/24.01.2022г./32- на директора на Териториална дирекция „Митница“ П..

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О. Ф. Т. Л.“ Г. – Германия сумата от 828 /осемстотин двадесет и осем/ лева – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от уведомяването на страните.

СЪДИЯ: